

20-N: marcat al calendari per sempre pel segrest d'Olot

Els segrestadors que el 20 de novembre del 1992 van robar la llibertat a Maria Àngels Feliu estan lliures des de fa temps i poden anar a Olot si volen

Feliu va estar 492 dies reclosa en un catau a Sant Pere de Torelló

El 20-N era una data marcada al calendari perquè commemora la mort del falangista José Antonio Primo de Rivera (1936) i la del dictador Francisco Franco (1975). Però els fets ocorreguts a Olot el 20-N del 1992, ara fa just 30 anys, marcaran per sempre la data com la del segrest de Maria Àngels Feliu, el segrest més llarg de la història, 492 dies de captiveri, perpetrat per motius no terroristes.

El 20 de novembre del 1992 era divendres, un dia fred. Els diaris informaven de la destinació dels quintos (encara es feia la mili obligatòria); de la llibertat sota fiança de 25 milions a l'exconseller Planasdemunt; dels 25 anys de cantant de Lluís Llach, i de la sentència del cas Privata, que condemnava l'excalde d'Olot Joan Sala a readmetre 105 treballadors acomiadats. A Olot, la Policia Municipal, considerada pionera i modèlica, impartia classes d'educació viària als instituts, alguns van anar a la missa en record de Franco, Maria Àngels Feliu va tancar la farmàcia a l'hora de sempre però no va poder arribar a casa.

A Girona, Pere Navarro, el llavors governador civil, va arribar, ja de matinada, al Govern Civil. Venia d'una festa flamenca i va veure un telefonema de la Guàrdia Civil que deia: "22.30 horas de ayer. Se tiene conocimiento que en policia municipal de Olot (GI) presenta denuncia Franciscà Pérez Acedo, vecino de Olot, cl Pere Llosas-2, manifestando que a las 21.30 horas, cuando su esposa Maria Angeles Feliu Bassols penetro en el garaje comunitario, sito bajo su domicilio, conduciendo un turismo Renault-25, gris plateado, GI-3522'AM, por empleados del camión basura, fue visto salir del interior del citado garaje, a gran velocidad, el referido turismo, rompiendo guardabarros vehículo, conducido por un individuo encapuchado, con gafas, sin divisar a otra persona en su interior; creyéndose que su esposa pudiera hallarse en interior portamaletas, posiblemente secuestrada. Pere Navarro més aviat s'ho va agafar de part de riure i no li va donar importància. Poc pensava que seria un cas que el martiritzaria durant anys i que derivaria en una investigació claferta de descoordinacions policials, intromissions de confidents i caçadors de recompenses, desbarrades mediàtiques, i errades judicials de primera magnitud, com la de donar per morta oficialment la segrestada i fer empresonar dos homes (Joan Casals i Xavier Bassa) per assassinat. Casals i Bassa, assenyalats pel caçador de recompenses Francisco Evangelista, van ser arrestats i empresonats el novembre del 1993 i quan Feliu va ser alliberada, aquell gloriós dia de Rams del 1994, la justícia els va treure de la presó però no els va alliberar de la imputació. Ni tan sols se'ls va exculpar el 1999 quan tot el món (hi havia qui ja ho sabia abans) es va assabentar que els segrestadors eren gent de llei i ordre. Dos policies municipals d'Olot, Toni Guirado i Pep Zambrano (que llavors ja era mort), i Ramon Ullastre, vigilant municipal de Sant Pere de Torelló, on havia estat captiva Maria Àngels Feliu. Era al soterrani de la casa d'Ullastre, en un catau al costat del terrari de les serps i vigilada per Sebastià Comas, lñaqui, l'home que li duia menjar i que es va guanyar el títol d'"el menys dolent dels dolents" perquè va ser ell qui la va deixar anar la matinada del 27 de març del 1994. Casals i Bassa van acabar jutjats al costat dels segrestadors confessos, però Feliu no els va acusar i van ser absolts pel magistrat Fernando Lacaba, amb fama de jutge dur, que va condemnar Toni Guirado (22 anys i 4 mesos), Ramon Ullastre (22 anys i 4 mesos), Montserrat Teixidor (18 anys i 3 mesos), lñaqui (17 anys) i Josep Lluís Paz, Pato (14 anys i set mesos). Tot i que les penes eren elevades, fa anys que tots estan ja lliures i llicenciats i ja tenen aixecada la prohibició, imposada per la mateixa sentència, d'acostar-se a Olot o a Feliu. Una prohibició que el 2013 va portar Guirado

altre cop al banc dels acusats per trencament de condemna per haver posat els peus a Olot. Però va ser absolt. Ara Guirado, que fa de xofer d'autobús escolar a Alemanya, torna quan li plau a Olot, on conserva família i amics, sobretot en l'entorn de l'esport, ja que havia fet d'entrenador de futbol. Pato, el primer a recuperar la llibertat per la condemna del segrest, ha tingut temps de ser arrestat pels Mossos acusat de saquejar camions i de passar una temporada a la presó a Itàlia. Ha tornat a Catalunya i fa vida discreta. Ramon Ullastre, que s'ha modificat el nom, i Montserrat Teixidor fan negocis immobiliaris. Iñàqui no s'ha mogut de Torelló i és pensionista, i en una entrevista feta per aquest diari va demostrar que, més que el menys dolent dels dolents, és el més il·lús dels segrestadors quan va assegurar que li agradaria trobar-se amb la dona que va custodiar 492 dies, la Maria Àngels Feliu, que fa la seva vida discreta i serena a Olot, dedicada a la feina i la família. La normalitat que fa trenta anys li van estroncar.

Joan Casals va morir després de publicar un llibre on es retratava com a crucificat per la justícia. Xavier Bassa, que no es cansa d'exposar la injustícia que va patir, es dedica a la restauració en un indret rural. El jutge Santiago Pinsach i el fiscal Carles Ganzenmüller, artífexs de la interlocutòria que donava Feliu per morta, han fet llarga carrera judicial. Pinsach, a Eivissa i Ganzemüller, al Suprem. Pere Navarro, el governador que no creia en segrestos, signa els carnets de conduir als segrestadors que se'l renoven des de la seva condició de director general de Tràfic. Fernando Lacaba és magistrat del TSJC. Rafa Garcia, el municipal que amb el temps va delatar Guirado i Zambrano, continua patrullant a la ciutat amb l'uniforme de la Policia Local. A Olot trenta anys després ja no hi fa tant de fred i el 20-N ja no es fan misses en record de Franco. Els diaris parlen de la llei que pretenia endurir les penes als violadors i ha fet l'efecte contrari i del projecte de modificar el text del delictes de corrupció i de la supressió de la sedició. El món ha viscut una pandèmia i tothom ha patit un confinament. Res comparat amb la reclusió que va patir Maria Àngels Feliu. El segrest d'Olot és història pel fet de ser el més llarg i el més cruel.

Publicat a:

- El Punt Avui. Girona 19-11-2022, Pàgina 4
- El Punt Avui. Nacional 19-11-2022, Pàgina 4

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2220004-20-n-marcad-al-calendari-per-sempre-pel-segrest-d-olot.html>